

ANNEX
Endocrinologia

Nom	Plaça adjudicada	Àrea
López Macia, Alicia	Hospital General d'Alacant i CE	18
Fernández Navarro, José I.	CE Juan Llorens de València	08

Oftalmologia

Nom	Plaça adjudicada	Àrea
Marín Olmos, Francisco	Hospital Clínic Universitari de València i CE	04
Barera Fernández, Lourdes	CE Joan Llorens de València	08
Sánchez Benavent, M. Luisa	Hospital Armau de Vilanova de València i CE	05

Rehabilitació

Nom	Plaça adjudicada	Àrea
Cortes Fabregat, Aleixandre	Hospital Armau de Vilanova de València i CE	05
Bea Muñoz, Manuel	Hospital La Magdalena de Castelló de la Plana Urologia	02

Nom	Plaça adjudicada	Àrea
Sorolla Ardizon, Juan Antonio	Hospital de Vinaròs	01
Canto Faubel, Ernesto	Hospital Lluís Alcanyís de Xàtiva i CE	13

ANEXO I
Endocrinología

Nombre	Plaza adjudicada	Área
López Macia, Alicia	Hospital General de Alicante y CE	18
Fernández Navarro, José I.	CE Juan Llorens de Valencia	08

Oftalmología

Nombre	Plaza adjudicada	Área
Marín Olmos, Francisco	Hospital Clínic Universitario de Valencia y CE	04
Barera Fernández, Lourdes	CE Juan Llorens de Valencia	08
Sánchez Benavent, M.ª Luisa	Hospital Armau de Vilanova de Valencia y CE	05

Rehabilitación

Nombre	Plaza adjudicada	Área
Cortes Fabregat, Alexandre	Hospital Armau de Vilanova de Valencia y CE	05
Bea Muñoz, Manuel	Hospital La Magdalena de Castellón de la Plana Urología	02

Nombre	Plaza adjudicada	Área
Sorolla Ardizon, Juan Antonio	Hospital de Vinaròs	01
Canto Faubel, Ernesto	Hospital Lluís Alcanyís de Xàtiva y CE	13

ALTRES DISPOSICIONS

CONSELLERIA DE CULTURA,
EDUCACIÓ I CIÈNCIA

1533 *DECRET 129/1996, de 4 de juliol, del Govern Valencià, pel qual es declara Bé d'Interès Cultural, amb categoria de monument, la cartoixa d'Ara Christi, a Puig (València).* [96/A2139]

Mitjançant Resolució de 3 de juny de 1981, de la Direcció General de Belles Arts, Arxius i Biblioteques del Ministeri de Cultura, es va acordar donar per incoat l'expedient per a la declaració com a monument a favor de la cartoixa d'Ara Christi de Puig (València).

L'esmentat expedient fou tramès a la Generalitat Valenciana per a la tramitació corresponent, segons el que disposa el Reial Decret 3066/1983, de 13 d'octubre, sobre traspàs de funcions i serveis de l'Estat a la Generalitat Valenciana en matèria de cultura i, en concret, a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, d'acord amb el que preceptua el Decret 171/1983, de 29 de desembre, del president de la Generalitat Valenciana.

En conseqüència, la Direcció General de Patrimoni Artístic, mitjançant Resolució de 8 d'octubre de 1993, va acordar fer pública la delimitació de l'entorn de protecció i obrir un període d'informació pública en l'expedient incoat per a la declaració com a monument de la cartoixa d'Ara Christi, a Puig (València).

Acomplits els tràmits preceptius en la incoació i instrucció de l'expedient, i tenint en compte els informes de la Reial Acadèmia de Belles Arts de San Fernando i de la Reial Acadèmia de la Història, favorables a la proposta de declaració com a Bé d'Interès Cultural a favor de la cartoixa d'Ara Christi, a Puig, escau efectuar l'esmentada declaració.

El Tribunal Constitucional, en la sentència 17/1991, de 31 de gener, estableix que correspon a les comunitats autònomes, quan en tinguen assumides estatutàriament les competències, emetre la declaració formal de Bé d'Interès Cultural.

El Decret 181/1991, de 15 d'octubre, del Govern Valencià,

OTRAS DISPOSICIONES

CONSELLERIA DE CULTURA,
EDUCACIÓN Y CIENCIA

1533 *DECRETO 129/1996, de 4 de julio, del Gobierno Valenciano, por el que se declara Bien de Interés Cultural, con categoría de monumento, la cartuja de Ara Christi, de Puig (Valencia).* [96/A2139]

Mediante Resolución de 3 de junio de 1981, de la Dirección General de Bellas Artes, Archivos y Bibliotecas del Ministerio de Cultura, se acordó tener por incoado expediente para la declaración como monumento a favor de la cartuja de Ara Christi, de Puig (Valencia).

El citado expediente fue remitido para su tramitación a la Generalitat Valenciana, según lo dispuesto en el Real Decreto 3066/1983, de 13 de octubre, sobre traspaso de funciones y servicios del estado a la Generalitat Valenciana en materia de cultura, y en concreto, a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, con arreglo a lo preceptuado en el Decreto 171/1983, de 29 de diciembre, del presidente de la Generalitat Valenciana.

En consecuencia, la Dirección General de Patrimonio Artístico, mediante Resolución de 8 de octubre de 1993, acordó hacer pública la delimitación del entorno de protección y abrir período de información pública en el expediente incoado para la declaración como monumento de la cartuja de Ara Christi, en Puig (Valencia).

Cumplimentados los trámites preceptivos en la incoación e instrucción del expediente y contando con el informe de la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando y de la Real Academia de la Historia, favorables a la propuesta de declaración como Bien de Interés Cultural a favor de la cartuja de Ara Christi en Puig, procede efectuar la citada declaración.

El Tribunal Constitucional, en la sentencia 17/1991, de 31 de enero, establece que corresponden a las comunidades autónomas, en cuanto tengan asumidas estatutariamente las competencias, emitir la declaración formal de Bien de Interés Cultural.

El Decreto 181/1991, de 15 de octubre, del Gobierno Valencia-

estableix que l'òrgan competent per a la resolució d'expedients en matèria de béns d'interès cultural, en l'àmbit competencial de la Generalitat Valenciana, és el Govern Valencià, a proposta de la consellera de Cultura, Educació i Ciència. D'acord amb el decret esmentat, la consellera de Cultura, Educació i Ciència ha proposat declarar Bé d'Interès Cultural, amb categoria de monument, la cartoixa d'Ara Christi, a Puig (València), i amb aquest efecte ha fet constar que s'han acomplert els tràmits preceptius en la incoació i instrucció de l'expedient, i s'adjunta un extracte d'aquest on consten les dades necessàries per a la declaració i els documents gràfics corresponents.

En virtut de tot el que ha estat exposat, vist l'article 31.5 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, aprovat per Llei Orgànica 5/1982, d'1 de juliol, i d'acord amb el que estableix la disposició transitòria sisena en relació amb els articles 11.2, 14 i 15 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, i el Reial Decret 111/1986, de 10 de gener, de desenvolupament parcial d'aquella, modificat pel Reial Decret 64/1994, de 21 de gener, a proposta de la consellera de Cultura, Educació i Ciència, i amb la deliberació prèvia del Govern Valencià, en la reunió del dia 4 de juliol de 1996,

DECRETE

Article 1

Es declara Bé d'Interès Cultural, amb categoria de monument, la cartoixa d'Ara Christi, a Puig (València).

Article 2

L'entorn de protecció afectat per la declaració de Bé d'Interès Cultural, amb categoria de monument, de la cartoixa d'Ara Christi, a Puig (València), queda definida en els annexos adjunts que formen part d'aquest decret. La documentació complementària es troba en l'expedient corresponent.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquest decret es publicarà en el Butlletí Oficial de l'Estat, i entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

València, 4 de juliol de 1996.

El president de la Generalitat Valenciana,
EDUARDO ZAPLANA HERNÁNDEZ-SORO

La consellera de Cultura, Educació i Ciència,
MARCELA MIRÓ PÉREZ

ANNEX I

Descripció de la cartoixa d'Ara Christi a Puig

Està formada per un conjunt edificat tancat que comprèn una sèrie d'edificacions disposades al voltant d'un gran claustre. Dins d'aquest primer recinte s'inclouen uns altres dos claustres més menuts i els horts individuals dels cartoixans. Aquest conjunt, a més d'algunes terres de cultiu, torna a tancar-se, aconseguint així aïllar-lo perfectament de la resta del territori.

L'accés a la cartoixa es realitza a través d'una portalada i unes petites edificacions (porteria), situades en la zona que podríem anomenar recinte exterior. A continuació s'accedeix a les edificacions principals del que hem denominat primer recinte, on destaca, per proximitat i volum, l'església i una torre cúbica defensiva al NE.

L'organització funcional de la cartoixa obeeix als esquemes peculiars de l'orde. Una església centrada al sud del claustre, amb la capçalera al nord, flanquejada per dos claustres i dependències als dos costats, i el gran claustre, envoltat en els flancs oest, nord i sud, per les cel·les dels cartoixans. Una sèrie d'hortos circumda aquestes cel·les fins el límit del mur del recinte.

no, establece que el órgano competente para la resolución de expedientes en materia de bienes de interés cultural, en el ámbito competencial de la Generalitat Valenciana, es el Gobierno Valenciano, a propuesta de la consellera de Cultura, Educación y Ciencia. De conformidad con dicho decreto, la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia ha propuesto declarar Bien de Interés Cultural, con categoría de monumento, la cartuja de Ara Christi en Puig (Valencia), y a tal efecto ha hecho constar que se han cumplimentado los trámites preceptivos en la incoación e instrucción del expediente, acompañando un extracto del mismo en el que constan los datos necesarios para la declaración y los documentos gráficos correspondientes.

En virtud de cuanto ha sido expuesto, visto el artículo 31.5 del Estatuto de Autonomía de la Comunidad Valenciana, aprobado por Ley Orgánica 5/1982, de 1 de julio, y de acuerdo con lo establecido en la disposición transitoria sexta en relación con los artículos 11.2, 14 y 15 de la Ley 16/1985, de 25 de junio, del Patrimonio Histórico Español y el Real Decreto 111/1986, de 10 de enero, de desarrollo parcial de la misma, modificado por el Real Decreto 64/1994, de 21 de enero, a propuesta de la consellera de Cultura, Educación y Ciencia y previa deliberación del Gobierno Valenciano en su reunión del día 4 de julio de 1996,

DISPONGO

Artículo 1

Se declara Bien de Interés Cultural, con categoría de monumento, la cartuja de Ara Christi en Puig (Valencia).

Artículo 2

El entorno de protección afectado por la declaración de Bien de Interés Cultural, con categoría de monumento, de la cartuja de Ara Christi en Puig (Valencia) queda definida en los anexos adjuntos que forman parte del presente decreto. La documentación complementaria obra en el expediente de su razón.

DISPOSICIÓN FINAL

El presente decreto se publicará en el Boletín Oficial del Estado y entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Valencia, 4 de julio de 1996.

El presidente de la Generalitat Valenciana,
EDUARDO ZAPLANA HERNÁNDEZ-SORO

La consellera de Cultura, Educación y Ciencia,
MARCELA MIRÓ PÉREZ

ANEXO I

Descripción de la cartuja de Ara Christi en Puig

Está formado por un conjunto edificado cerrado que comprende una serie de edificaciones desarrolladas alrededor de un gran claustro. Otros dos claustros más pequeños y los huertos individuales de los cartujos están incluidos dentro de este primer recinto. A su vez todo este conjunto más algunas tierras de labor vuelve a cerrarse y así conseguir un perfecto aislamiento del resto del territorio.

El acceso a la cartuja se realiza a través de un portón y pequeñas edificaciones (portería) en el que podríamos llamar recinto exterior, para seguidamente acceder a las edificaciones principales del que hemos denominado primer recinto, en el que destaca por proximidad y volumen la iglesia y una torre cúbica defensiva al NE.

La organización funcional de la propia cartuja obedece a los esquemas peculiares de la orden; una iglesia centrada al sur del claustro, con su cabecera al norte, flanqueada por dos claustros y dependencias a ambos lados y el gran claustro rodeado en sus flancos oeste, norte y sur por las celdas de los cartujos. Una serie de huertos circunda a su vez estas celdas hasta el límite murario del recinto.

L'església té planta de creu llatina. La nau longitudinal es tanca amb volta de creueria amb claus i rosasses. En el creuer s'alça una esvelta volta sobre tambor amb llanternó superior. Vuit finestrals en el tambor, i uns altres tants en el llanternó, il·luminen l'església. La coberta de la volta és de ceràmica vidriada en blau. Als dos costats de la nau es disposen tres capelles, que presenten l'originalitat de no donar-hi directament i formar una espècie de deambulatori paral·lel a la nau longitudinal. En l'imafront inacabat destaca la portada allindanada, amb els brancals i la llinda emmarcats per carreus de plans realçats, una senzilla fornícula desproveïda de la imatge superior de sant Bru originària, i el modest campanar superior de cadireta.

L'ornamentació és classicista, amb relleus d'escaiola en pilastres, capitells i petxines. S'han de destacar els esgrafiats en la cúpula.

El transsagrari és una peça quadrada tancada amb cúpula de llanternó decorada amb esgrafiats. Hi han desaparegut els taulells del terra i el sòcol.

La sagristia, a l'esquerra del temple, és una altra àmplia estança amb coberta de volta, com el locutori, que forma com un estret corredor amb un dels extrems cobert per una cúpula. Al costat, la capella de sant Bru, que també es tanca amb una bella cúpula amb esgrafiats, té uns arrimadors i un paviment de taulells policromats amb motius florals que forma un interessant exemple d'integració decorativa dins d'un estil barroc valencià. La imatge de J. Esteve Bonet que presidia aquesta capella és, probablement, la que es conserva a l'església parroquial de sant Nicolau de València, ja que en la sagristia d'aquesta església es troba una taula de la Mare de Déu, l'Infant i sant Joan Baptista amb inscripció al·lusiva de procedir d'aquesta cartoixa.

Aquesta capella comunica amb l'aula capitular, estança rectangular àmplia amb ornamentació de pilastres i capitells de sobri estil neoclàssic.

A l'altre costat de l'església es troben algunes cel·les, dues capelles dels germans, la capella mortuòria amb una notable decoració barroca amb esgrafiats que en cobreix totalment la cúpula, les petxines i els paraments.

La cruja oest del gran claustre està destruïda totalment. Les altres tres restants estan constituïdes per sèries d'obertures de mig punt alternades amb altres allindanades els estreps de les quals es decoren amb pilastres planes d'ordre toscà.

Circumda aquest claustre la sèrie de cel·les dels germans, totalment conservades les de llevant, i parcialment les orientades al nord. La gran cel·la prioral, situada a l'extrem sud-est del conjunt, disposa d'un oratori decorat amb estuc d'amorets amb els símbols de les virtuts cardinals i taulells policromats.

A l'extrem sud-oest del conjunt es troba el grandios refectori, amb sis trams de volta de canó amb llunetes sostinguda per pilastres decorades amb plaques, i presidida la testera per una còpia de la *Santa Cena* de Leonardo da Vinci amb un magnífic marc de fusta treballada de grans dimensions. Al voltant se situen diverses dependències de servei.

Només es conserven, com a mobiliari d'interès, els marcs i les portes de les obertures que recauen als claustres, interessants mostres de fusteria valenciana del segle XVI.

ANNEX II

Motivació de la delimitació de l'entorn de protecció

El criteri general seguit per a la delimitació de l'entorn de protecció dels BIC, habitualment, és la següent:

- Les parcel·les que limiten directament amb la que ocupa el BIC, on qualsevol actuació que s'hi realitze pot afectar físicament o visualment el BIC.
- Els espais públics en contacte directe amb el BIC i les parcel·les enumerades anteriorment, els quals en constitueixen part de l'ambient urbà immediat.
- Edificacions o qualsevol element del paisatge urbà, que tot i no tenir una situació d'immediateza amb el BIC, n'afecten de forma fonamental la percepció.

La iglesia tiene planta de cruz latina. La nave longitudinal se cierra con bóveda de crucería con claves y rosetones. En el crucero se levanta una esbelta bóveda sobre tambor con linterna superior. Ocho ventanales en el tambor y otros tantos en la linterna iluminan la iglesia. La cubierta de la bóveda es de cerámica vidriada en azul. A ambos lados de la nave se disponen tres capillas que presentan la originalidad de no dar directamente a ésta sino formar una especie de deambulatorio paralelo a la nave longitudinal. En el imafronte inacabado destaca la portada adintelada, enmarcada en jambas y dintel por sillares de planos realzados, una sencilla hornacina desprovista de la imagen de san Bruno originaria y la modesta espadaña superior.

La ornamentación es clasicista a base de relieves de escayola en pilastras, capiteles y pechinas. Es de destacar los esgrafiados en la cúpula.

El transagrario es una pieza cuadrada cerrada con cúpula de linterna decorado con esgrafiados. Han desaparecido del mismo la azulejería de suelo y zócalo.

La sacristía, a la izquierda del templo, es otra amplia estancia abovedada, como el locutorio, que forma como un estrecho corredor con uno de sus extremos cubierto por una cúpula. La capilla de San Bruno, al lado, también se cierra con bella cúpula con esgrafiados y revestida con arrimaderos y pavimento de azulejería policromada de motivos florales, formando un interesante ejemplo de integración decorativa dentro de un estilo barroco valenciano. La imagen de J. Esteve Bonet que presidía esta capilla es, probablemente, la que se conserva en la iglesia parroquial de San Nicolás de Valencia, en cuya sacristía se halla una tabla de la Virgen, el Niño y San Juan Bautista con inscripción alusiva de proceder de esta cartuja.

Comunica esta capilla con el aula capitular, estancia rectangular amplia con ornamentación de pilastras y capiteles de sobrio estilo neoclásico.

Al otro lado de la iglesia se encuentran algunas celdas, dos capillas de los hermanos, la capilla mortuoria con notable decoración barroca en esgrafiados que cubre totalmente la cúpula, pechinas y paramentos.

La cruja oeste del gran claustro está destruida totalmente, las tres restantes están constituidas por series de vanos de medio punto alternados con otros adintelados, y cuyos estribos se decoran con planas pilastras de orden toscano.

Circunda este claustro la serie de celdas de los hermanos, enteramente conservadas las de levante y parcialmente las orientadas al norte. La gran celda prioral situada en el extremo sureste del conjunto dispone de un oratorio decorado con estucos de amorillos con los símbolos de las virtudes cardinales y azulejos policromados.

En el extremo suroeste del conjunto se encuentra el grandioso refectorio, con seis tramos de bóveda de cañón con lunetas sostenida por pilastras decoradas con placas y presidido el testero por una copia de la *Santa Cena* de Leonardo da Vinci con un magnífico marco de madera labrada de gran tamaño. Alrededor se sitúan diversas dependencias de servicio.

Sólo se conservan como mobiliario de interés los marcos y puertas de los vanos recayentes a los claustros, interesantes muestras de carpintería valenciana de siglo XVI.

ANEXO II

Motivación de la delimitación del entorno de protección

El criterio general seguido para la delimitación del entorno de protección de los BIC habitualmente es el siguiente:

- Parcelas que limitan directamente con la que ocupa el BIC, pudiendo afectar al mismo visual como físicamente cualquier intervención que se realice sobre ellas.
- Espacios públicos en contacto directo con el BIC y las parcelas enumeradas anteriormente y que constituyen parte de su ambiente urbano inmediato.
- Edificaciones o cualquier elemento del paisaje urbano que aún no teniendo una situación de inmediatez con el BIC afecten de forma fundamental a la percepción del mismo.

En el cas concret de la cartoixa d'Ara Christi, ens apartarem poc del criteri general concret, encara que no de la intencionalitat que hi subjau, fonamentalment per la peculiar situació extraurbana, en la qual no cap parlar de parcel·les en sentit urbanístic de la paraula ni d'espais públics. Estem davant un enclavament d'edificació de valor històric i artístic que se situa en un entorn de sòl no urbanitzable agrícola, i on cabria parlar de valors paisatgístics de l'àrea. Per això, el criteri seguit per a la delimitació concreta de l'entorn de protecció del conjunt edificatori ha sigut el següent:

- Incloure-hi els elements d'edificació de gran interès.
- Incloure-hi altres elements constructius menors.
- Incloure-hi aquelles àrees que, per relació espacial i visual amb el conjunt del monestir, formen part de l'entorn paisatgístic immediat, i on qualsevol acció no controlada podria suposar distorsions en la percepció del monument.

ANNEX III Àrea de protecció

A) Descripció literal de la delimitació.

Introducció descriptiva: la cartoixa es troba situada en el centre d'un rectangle limitat per carreteres els costats majors del qual s'orienten seguint una direcció nord-sud. El costat est està format per la carretera nacional 340. Les dimensions dels costats són les següents:

- Costat nord: 450 m
- Costat sud: 650 m
- Costat est: 790 m
- Costat oest: 650 m
- Origen: vèrtex sud-est del rectangle que conté la cartoixa.
- Sentit: sentit horari.

Línia delimitadora: des de l'origen la línia recorre el rectangle que conté la cartoixa en els seus quatre costats fins tornar a l'origen.

B) Descripció gràfica en document apartat.

En el caso concreto de la cartuja de Ara Christi nos apartaremos algo del criterio general concreto, aunque no de la intencionalidad subyacente en el mismo, fundamentalmente por la peculiar situación extraurbana en la que no cabe hablar de parcelas en sentido urbanístico de la palabra ni de espacios públicos. Estamos ante un enclave edificatorio de valor histórico y artístico que se sitúa en un entorno de suelo no urbanizable agrícola y en el que cabría hablar de valores paisajísticos del área. Por ello, el criterio seguido para la delimitación concreta del entorno de protección del conjunto edificatorio ha sido el siguiente:

- Inclusión dentro del mismo de los elementos edificatorios de gran interés.
- Inclusión dentro del mismo de otros elementos constructivos menores.
- Incluir aquellas áreas que por su relación espacial y visual con el conjunto del monasterio forman parte de su entorno paisajístico inmediato y sobre las que cualquier acción no controlada podría suponer distorsiones en la percepción del monumento.

ANEXO III Àrea de protecció

A) Descripció literal de la delimitació.

Introducció descriptiva: la cartuja se encuentra situada en el centro de un rectángulo limitado por carreteras cuyos lados mayores se orientan según una dirección norte sur. El lado este está formado por la carretera nacional 340. Las dimensiones de los lados son las siguientes:

- Lado norte: 450 m.
- Lado sur: 650 m.
- Lado este: 790 m.
- Lado oeste: 650 m.
- Origen: vértice sureste del rectángulo que contiene la cartuja.
- Sentido: sentido horario.

Línea delimitadora: desde el origen la línea recorre el rectángulo que contiene la cartuja en sus cuatro lados hasta volver al origen.

B) Descripció gràfica en documento aparte.

